

Maschinengewehr 34 MG34

7,92 mm Uniwersalny karabin maszynowy Maschinengewehr 34

Historia konstrukcji

Uniwersalny karabin maszynowy na nabój kalibru 7,92 mm × 57 mm Mauser, konstrukcji niemieckiej, z okresu II Wojny Światowej. Jego “uniwersalność” polegała na tym, że używany był w trzech wariantach zastosowań: jako lekki karabin maszynowy – opracowano specjalne bębny amunicyjne Gurttrommel 34, by strzelec nie musiał korzystać z nieporęcznych pudełek z taśmą amunicyjną. Bęben mieścił standardowy odcinek taśmy – 50 ogniów. Można więc było “strzelać z biodra” – jednak przy masie broni było to zajęcie dla żołnierzy z dużą krzepą. Podobnie jak w przypadku innych ręcznych karabinów maszynowych, przy dłuższej serii lufa odbijała w prawo i trudno było utrzymać kierunek ognia. Drugim wariantem był oczywiście rkm, czyli strzelanie odbywało się w oparciu o składany dwójnog. Obsługę Maschinengewehr 34 stanowiło dwóch żołnierzy: celowniczy i amunicyjny. Ostatnią wersją był ckm – do tego zastosowania używano 23 kg trójnogu, a obsługa ckm zwiększała się do trzech żołnierzy. Dwa karabiny Maschinengewehr 34 (sprzężone) można było wykorzystać jako punkt obrony przeciwlotniczej. Osadzano je wówczas na podwójnej lawecie przeciwlotniczej Zwillingslawette 36 (Zwillingssockel 36 lub 42), którą montowano również na samochodach terenowych Horch 901/40.

Ponadto w Maschinengewehr 34 były wyposażane wszelkiego typu pojazdy – od kosзовych motocykli BMW R75 – po wozy pancerne – transportery i czołgi – w których broń ta była podstawowym elementem uzbrojenia defensywnego.

Do ciekawszych rozwiązań zastosowanych w Maschinengewehr 34 należy niewątpliwie mechanizm spustowy umieszczony w dolnej części komory zamkowej i wewnątrz rękojeści. Dzięki nowatorskim rozwiązaniom zmiana rodzaju ognia nie następowała w wyniku działania klasycznego przełącznika, lecz przez naciśnięcie odpowiedniej części języka spustowego połączonego z przekaźnikiem. I tak naciśnięcie na dolną część spustu dawało ogień seryjny, natomiast po naciśnięciu na górną część spustu strzelało się ogniem pojedynczym.

W 1934 roku, zaraz po dojściu do władzy Adolfa Hitlera, Niemcy poczuły się dostatecznie silne, aby uwolnić się od ograniczeń traktatu wersalskiego, który ograniczał między innymi produkcję broni automatycznej. Zaczęto otwarcie zbroić się. Jedną z podstawowych potrzeb był lekki i niezawodny karabin maszynowy, który zastąpiłby solidne, ale ciężkie SMG 08 i niezbyt udane leMG 08/15.

Zadanie wyprodukowania prototypów zlecono firmie Mauser. Projekt opracował inż. Louis Stange z firmy Rheinmetall. Prace postępowały bardzo szybko. Ułatwieniem był fakt, że po zawarciu traktatu wersalskiego wiele fabryk broni nieautomatycznej i sportowej kontynuowało, pod różnymi przykrywkami, konstrukcję broni maszynowej. Wiele projektów badawczych zlecano za granicą.

Wrocław – Arsenał, Muzeum Militariów

Autor: Dawid Kalka

Nowy karabin powstał już w 1934 roku i został wprowadzony do uzbrojenia Wehrmachtu pod oznaczeniem Maschinengewehr 34 (Maschinengewehr 34). Nowa broń charakteryzowała się wieloma nietypowymi rozwiązaniami konstrukcyjnymi. Karabin zależnie od

potrzeb mógł być zasilany z magazynków lub taśmy. Zmiana rodzaju zasilania wymagała zmiany pokrywy komory zamkowej (jedna komora miała gniazdo magazynka, druga była wyposażona w mechanizm przesuwu taśmy). Louis Stange zastosował w nowej broni nietypowy mechanizm spustowy. Broń, pomimo braku przełącznika rodzaju ognia, mogła strzelać zarówno ogniem pojedynczym jak i seriami. Zapewniała to specjalna konstrukcja mechanizmu spustowego i spustu. Spust posiadał dwa wgłębienia. Przy ściąganiu spustu górnym wgłębieniem (oznaczone literą "E") strzelał ogniem pojedynczym, a przy ściąganiu spustu wgłębieniem dolnym (oznaczonym literą "D") seriami. Uniwersalny karabin maszynowy Maschinengewehr 34 stał się podstawową zespołową bronią maszynową niemieckich sił zbrojnych. Występował w uzbrojeniu wszystkich ich rodzajów. W piechocie, broni pancernej, lotnictwie (oddziały spadochronowe i ochrona lotnisk), marynarce wojennej. Jednak dość szybko okazało się, że jest to broń doskonała, ale trudna w produkcji i wymagająca starannej obsługi. Doświadczenia bojowe wykazały, że bez zasilania magazynkowego można się obejść, a z uniwersalnego karabinu maszynowego strzela się wyłącznie seriami. Dlatego pojawienie się znacznie prostszego, tańszego i łatwiejszego w produkcji uniwersalnego karabinu maszynowego Maschinengewehr 42 spowodowało, że od 1943 roku Maschinengewehr 34 zaczął znikać z uzbrojenia jednostek piechoty.

Detale:

Maschinengewehr 34 do końca wojny był stosowany jako uzbrojenie czołgów i innych pojazdów pancernych, gdyż w przeciwieństwie do Maschinengewehr 42, którego lufę wymienia się w bok, pozwalał na wymianę lufy do tyłu po przekręceniu komory zamkowej oraz ze względu na kwadratowy kształt osłony lufy nowszej broni, który czynił ją nieprzydatną (mniejszy kąt ostrzału przy zastosowaniu jarzm kulowych) jako uzbrojenie

wspomagające niemieckich pojazdów bojowych. W czasie wojny Maschinengewehr 34 były używane głównie przez jednostki niemieckie, pewna liczba zdobycznych Maschinengewehr 34 znalazła się także na uzbrojeniu armii amerykańskiej (wydano nawet instrukcję "TM E9-206A German 7,9-mm Dual Purpose Machine Gun Maschinengewehr 34" przeznaczoną dla obsługi zdobytych ukmów). Po wojnie karabiny Maschinengewehr 34 były używane przez armie Czechosłowacji, Francji, Izraela. Pojawiły się nawet podczas wojny wietnamskiej i secesji Biafry.

Opis konstrukcji

Broń samoczynno-samopowtarzalna, działająca na zasadzie krótkiego odrzutu lufy. Ryglowanie przez obrót tłoka zaporowego. Zasilanie z metalowej, segmentowej taśmy ogniwkowej Gurt 34, z ogniwkami otwartymi, o pojemności 50 nabojów (segmenty można było łączyć), magazynka bębnowego Gurttrommel o pojemności 50 pocisków lub magazynka siodłowy (dwubębnowego) Doppeltrommel o pojemności 75 nabojów. Donośnik przesuwakowy umożliwiający dwustronne przesuwanie taśmy. Mechanizm uderzeniowy igliczny z oddzielną sprężyną uderzeniową. Lufa szybkowymienna, chłodzona powietrzem. Celownik słupkowy odchylny, z odchylnym celownikiem przeciwlotniczym. Kolba odejmowana, drewniana lub z tworzywa sztucznego. Dwójnóg, składany w położeniu marszowym. W opcjonalnym wyposażeniu znajduje się podstawa trójnożna (Lafette 34) umożliwiająca prowadzenie ognia zarówno bezpośredniego jak i pośredniego. Istniała także podstawa trójnożna przeznaczona do strzelania przeciwlotniczych. W skład wyposażenia dodatkowego wchodziło: noszak do magazynków (Trommeltrager 34), pas nośny (Laufbehälter 34/Laufschutzer 34), trójnóg przeciwlotniczy (Dreifuss 34), ciężka podstawa trójnożna (MG Lafette 34), przybornik strzelca (Werkzeugtasche 34) zawierający celownik przeciwlotniczy i zapasowy zamek, azbestowa szmatka do wymiany lufy, wyciągacz zerwanych łusek, oliwiarka, pojemnik na siarkę, początek taśmy oraz klucze do demontażu broni.

Produkcja jednej sztuki Maschinengewehr 34 zajmowała 150 roboczogodzin i kosztowała 327 Reichsmarek.

Front Wschodni

Zastosowana amunicja

Najczęściej wykorzystywano naboje zaopatrzone w łuski stalowe o masie 10,9 g, długości 57 mm i średnicy dna 11,95 mm.

1. **Zwykła Patrone schweres Spitzgeschoß:**

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 35,3 mm
- Masa naboju: 26,7 g
- Masa pocisku: 12,8 g
- Masa ładunku miotającego: 2,75g
- Prędkość wylotowa: 755 m/s

- Pocisk s.S. pełnopłaszczkowy z ołowianym rdzeniem. Miał on balistykę zoptymalizowaną do strzelania na duże odległości. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 5 mm ustawioną pionowo.

2. Przeciwpancerna Patrone Spitzgeschoß mit Kern:

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 37,3 mm
- Masa naboju: 25,45 g
- Masa pocisku: 11,55 g
- Masa rdzenia: 5,8 g
- Masa ładunku miotającego: 2,8 g
- Prędkość wylotowa: 785 m/s
- Pocisk S.m.K. pełnopłaszczkowy z rdzeniem stalowym. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 8 mm odchyloną o 30 stopni od pionu.

Podwójny MG 34 na francuskim wybrzeżu, 1943 r.

3. Przeciwpancerna ze smugaczem Patrone Spitzgeschoß mit Kern L'Spur:

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 37,3 mm
- Masa naboju: 23,95 g
- Masa pocisku: 10,0 g
- Masa rdzenia: 2,6 g
- Masa ładunku miotającego: 2,8 g
- Prędkość wylotowa: 785 m/s
- Pocisk S.m.K. L'Spur pełnopłaszczowy z rdzeniem stalowym, w którego dennej części umieszczono smugacz. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 8 mm odchyloną o 30 stopni od pionu.

4. Przeciwpancerna Patrone Spitzgeschoß mit Kern (gehartet):

- Długość naboju: 80,5 mm
- Długość pocisku: 28,6 mm
- Masa naboju: 26,8 g
- Masa pocisku: 12,6 g
- Masa rdzenia: 8,25 g
- Masa ładunku miotającego: 3,6 g
- Prędkość wylotowa: 875 m/s
- Pocisk S.m.K.(H) pełnopłaszczowy z rdzeniem z węglika

wolframu. Z odległości 100 m pocisk przebijał płytę pancerną o grubości 13 mm odchyloną o 30 stopni od pionu.

Niemiecki spadochroniarz z MG 34 na froncie włoskim, wrzesień 1943 r.

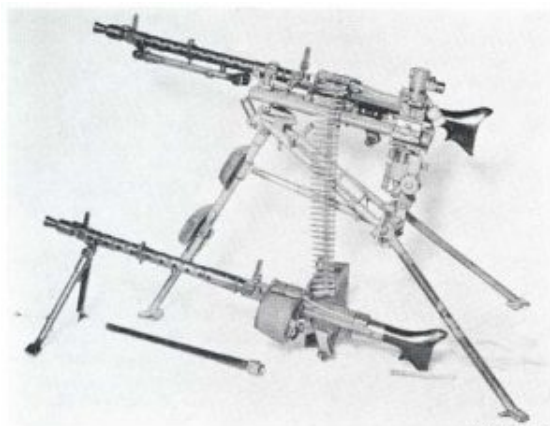
5. Szkolna Platzpatrone 33:

- Długość naboju: 80,6 mm
- Długość pocisku: 31 mm
- Masa ładunku miotającego: 1 g
- Używane do celów szkoleniowych ślepe naboje z drewnianym pociskiem Holzgeschoß 33 (wydrążonym w środku), który rozpadał się po opuszczeniu lufy.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Państwo: III Rzesza Niemiecka
- Rodzaj broni: uniwersalny karabin maszynowy
- Prototypy: 1934 rok

- Produkcja: lata 1934 – 1944
- Kaliber lufy: 7,92 mm
- Zastosowany nabój: 7,92 mm x 57 mm Mauser
- Magazynek: dwubębnowy, o pojemności 75 nabojów
- Taśma nabojoya: metalowa, segmentowa taśma ogniwkowa Gurt 34, 5x50 nabojów
- Wymiary konstrukcji:
- Długość – 1219 mm
- Długość lufy – 627 mm
- Masa broni: 33 kg na zainstalowanej podstawie trójnożnej
- karabinu właściwego: 11,5 kg
- podstawy: 21,5 kg
- wyposażenia dodatkowego: 2,25/4,23 kg magazynka pustego/załadowanego 75 nabojami, 0,18/1,5 kg taśmy pustej/ załadowanej 50 nabojami
- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku: ok. 755 m/s
- Szybkostrzelność teoretyczna: 900 strz./min.
- Szybkostrzelność praktyczna: 60 strz./min. ogniem pojedynczym, 200 strz/min. seriami
- Zasięg skuteczny: do 550 m z dwójnogiem, do 1800 m skuteczny z trójnogu

OCO, D/A 8082

FIGURE 18.—MG 34 (Solothurn) 7.92 mm. dual-purpose machinegun.

Uniwersalny karabin
maszynowy MG 34 w wersjach
ckm i rkm